

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

41 Bonifacius in Ecclesia captum libertate donavit, & ipsum valdè
poenituit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

amicitia coniunctum, eo quod confugientem ad ecclesiam inde abstrahi jussit, in hæc verba scripsit: Miror, quomodo tam subito fidei murum aries ruperit inimici, novi enim, qua religione semper sis Ecclesiam Dei veneratus, quo instigante, frater hominem de ecclesia rapuisti: tuus, si de tuo amico forte presumeret fugitus, posset proculdubio intercessionis causa veniam promereri; ergo, si amicus intenditur, cur Deus offenditur? Sed, si de potestate presumitur, Nabuchodonotor Regem intende, qui causa superbiae in bovem est ex homine commutatus. Non, ut confundam te, hæc scribo, sed ut filium meum charissimum mox, ecclesiæ igitur illæsum revoca, quem, ut irreligiössimus rapuisti, oblatio verò domus tuæ à clericis ne suscipiatur, indixi, communionemque tibi interdicto, donec peracta pro ausib⁹, vel errore, à me definita tibi met penitentia, & tempore condonato, pro hoc facto corde contrito, & humiliato dignum offeras sacrificium Deo, ut cap. miror. 17. quæst. 4 43 Cui Bonifacius in hæc verba respondit.

41 Humilis saluto, † quod primum est, suscepit autem tremens sanctitatis tuæ verba verberibus plena: Scio, quod veniam preparatur, qui ab Augustino perfectissimo sacerdote corripitur; nec debet Episcopo denegari, quod voluntas facit, aut casus. Ipse enim sibi denegat curam, qui suam medico non publicat causam. Hominem ergo, piissime Pater, è liminibus ecclesiæ raptum tuis sanctis aspectibus jussio mea, furorque subduxit, alieno

non sunt facta ista confilio, Dei, & sanctorum ejus regimine vivo: illum itaque virum morte dignissimum, quem (ut dixi) meus de ecclesiæ fortibus furor abstraxit, vitæ tuis iussionibus donamus illæsum, agnolco culpas, indignæ mezalacrymæ jungantur tuis fletibus justis, quo possit hæc nota nigro inscripta titione deleri, ecclesiæ mihi introitus non negetur, illic spero veniara, ubi admissi culpam. August. epist. 7. in append. & Baron. lib Annal. Eccles. tom. 9. Annal. 442. in fine.

Honorius vero Imperator † Catholicecclesiæ privilegia concessa stabilivit, & sua lege sanctivit, nemini licere ad sacrosanctas ecclesiæ confugientes abducere, & si quisquam contra dictam legem venire tentaverit, læsa Majestatis criminis reum esse volunt, ut l. 2. C. de hu, qui ad Eccles. confug. & Baron. eod. tom. 9. Annal. 407. pag. 263.

Theodosius enim junior Imperator ille pius, qui honor ecclesiæ debeat, his verbis expressit: † Nos, inquit, qui legitimæ Imperii armis nunquam non circumdamur, quosque sine armis stipatoribus esse non convenit, Dei templum ingressari, foris arma relinquimus, & ipsum etiam diadem Regiæ Majestatis insigne humiliter deponimus, & sacra altaria munera tantum offerendorum causa accedimus, quibus quoque oblatis, ad extimum, communeque atrium mox nos recipimus, nec quicquam ex propinquâ divinitate nobis arrogamus. Baron. eodem tom. quinto. Annal. 431. pagina 238. in fine. & pagina, 559. in principio.

DE

